

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Poláchem v právní věci
žalobce: **P. P.**, bytem,
zast. Mgr. Václavem Voříškem, advokátem se sídlem Ledčická 15, Praha 8,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo náměstí 449/3,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3.4.2017, č.j. JMK 50749/2017, sp.zn. S-JMK 46837/2017úOD/No

t a k t o :

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladu řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

I.

Vymezení věci

1. Žalobce se domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým bylo jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města

Brna, odboru dopravněsprávních činností (dále též „správní orgán I. stupně“) ze dne 3. 2. 2016,

č.j. ODSČ-72025/15-26 (dále též „prvostupňové rozhodnutí“), podle ustanovení § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítnuto jako opožděné.

2. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným z přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „silniční zákon“). Přestupku se dopustil porušením ustanovení § 25 odst. 3 písm. c) silničního zákona tím, že dne 18.4.2015 v

9:50 v Brně na ulici Biskupská 5, s vozidlem tov. zn., registrační značky porušil povinnost zachovat při stání jízdní pruh široký nejméně 3m pro každý směr jízdy, nebo při zastavení jízdní pruh široký 3 m pro oba směry, přičemž bylo naměřeno 3,811 m.

3. Za spáchání přestupku byla žalobci podle ustanovení § 11 odst. 1 a 2 a § 12 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“),

a v souladu s ustanovením § 125c odst. 4 písm. f) silničního zákona uložena sankce ve formě pokuty ve výši 1.500,- Kč a současně mu byla podle ustanovení § 79 odst. 1 zákona o přestupcích a vyhlášky č. 231/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, uložena povinnost nahradit náklady řízení v paušální výši 1.000,- Kč.

II.

Obsah žaloby

4. Žalobce namítal, že výrok napadeného rozhodnutí je nepřezkoumatelný pro nesrozumitelnost, neboť z něj nelze dovodit, zda bylo odvolání zamítnuto jako opožděné nebo nepřípustné, ačkoliv § 92 správního řádu umožňuje obě tyto možnosti.

5. Mezi stranami pak není sporné, že prvostupňové rozhodnutí bylo doručeno zmocněnci žalobce dne 15.2.2016, přičemž odvolání bylo možné podat nejpozději dne 1.3.2016. Mezi stranami je sporné, kdy k odvolání došlo. Dle žalovaného bylo odvolání podáno nejdříve dne 10.3.2016 (opožděně), neboť bylo správnímu orgánu doručeno až dne 2.5.2016. Rovněž poštovní známka nalepená na obálce obsahující odvolání byla distribuována až dne 10. 3. 2016 a emitována až dne 16.3.2016. Žalobce tak odvolání nemohl podat včas, neboť si v této době tuto známku nemohl zakoupit, protože v této době nebyla k prodeji. Žalobce připustil, že při doručování nastaly určité zvláštnosti. Nebylo však prokázáno, že zásilka byla podána dne 10.3.2016 nebo později, jak tvrdil žalovaný. Je proto třeba vycházet z presumpce správnosti otisku poštovního razítka, dle kterého bylo odvolání podáno dne 29.2.2016 a tedy včas (odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 13.7.2016, č.j. 1 As 103/2016-40). Zohledněna by měla být i skutečnost, že podle § 40 odst. 2 správního řádu platí, že „*v pochybnostech se lhůta považuje za zachovanou, dokud se neprokáže opak.*“ V řízení nebylo prokázáno, že by odvolání bylo podáno opožděně, neboť poštovní známka mohla být v dispozici pracovníků České pošty, s.p. ještě před oficiální distribucí nebo mohla dojít i k odlišným situacím. Není však povinností žalobce prokazovat způsob, jakým Česká pošta plnila své povinnosti z přepravní smlouvy.

6. Žalobce rovněž vyjádřil nesouhlas, aby rozhodnutí v jeho věci bylo publikováno na internetových stránkách NSS způsobem, ze kterého by z textu zveřejněného rozhodnutí podávalo jméno i příjmení žalobce, případně iniciály žalobce. Obdobně ani právní zástupce žalobce nesouhlasil se zveřejněním jména, příjmení ani iniciál jména a příjmení ani sídla právního zástupce žalobce na webových stránkách NSS.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

7. Žalovaný především uvedl, že námitku nepřezkoumatelnosti výroku rozhodnutí nepovažuje za relevantní. Bylo rozhodnuto zcela v souladu s § 92 odst. 1 správního řádu a i z odůvodnění napadeného rozhodnutí je naprosto zřejmé, jak bylo rozhodnuto.

8. Jde-li o včasnost podání odvolání, pak žalovaný především odkázal na odůvodnění svého rozhodnutí. Dále uvedl, že i vyjádření poskytovatele poštovních služeb (součást správního spisu) prokazuje, že zásilka nemohla být v odvolací lhůtě podána u poskytovatele poštovních služeb.

9. Z uvedených důvodů tedy žalovaný navrhl, aby krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV.

Jednání před soudem

10. Žalobce při jednání především odkázal na žalobu. Dále uvedl, že vyjádření pošty neprokazuje, že lhůta k podání odvolání by nebyla zachována. V posuzovaném případě se jednalo o pochybení pošty, která ani nepodnikla potřebné kroky k vyšetření toho, kdo je za vzniklou situaci odpovědný. Poštovní známka mohla být na podání nalepena až později, neboť v době jeho doručení žalovanému již v oběhu byla.

11. Žalovaný při jednání především odkázal na své vyjádření a shrnul průběh správního řízení. Zdůraznil, že poštovní známka byla přetištěna podacím razítkem, a tudíž musela být nalepena podatelem.

12. Soud při jednání provedl dokazování odborným vyjádřením z oboru kriminalistiky, technického zkoumání cenných papírů, cenin, dokumentů a dokladů, ověřování jejich pravosti, ze dne 04.11.2016, č.j. 5/2016 (dále jen „odborné vyjádření“), vypracovaném V. M. CSc. K provedenímu důkazu žalobce uvedl, že z něj nelze vycházet, neboť se netýká této věci. Žalovaný se nevyjádřil.

V.

Posouzení věci krajským soudem

13. Žaloba byla podána v zákonné dvouměsíční lhůtě (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního – dále jen s.ř.s.), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.) a jde o žalobu přípustnou (zejména § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).

14. Napadené rozhodnutí žalovaného krajský soud přezkoumal v řízení podle části třetí, hlavy II, dílu 1, § 65 a následujících s.ř.s. v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti, a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).

15. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek (§ 51 odst. 1 s.ř.s.).

16. V dané věci se žalobce podanou žalobou domáhal přezkoumání rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně pro opožděnost. Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu rozhodnutí, jímž správní orgán zamítl odvolání jako opožděné, soud přezkoumá pouze z procesního hlediska, to znamená, zda bylo odvolání důvodně zamítnuto jako opožděné či nikoliv, tedy zda odvolatel byl či nebyl zkrácen na svém veřejném subjektivním právu na přezkoumání prvostupňového rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27.11.2008, sp. zn. 2 As 53/2007). Z výše uvedeného vyplývá, že rámec soudního přezkumu rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto odvolání pro opožděnost, tvoří pouze uvedená skutečnost. Optikou tohoto názoru nahlížel soud i na souzenou věc.

17. Krajský soud v Brně dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Soud při svém rozhodování vyšel z následujících skutečností, úvah a závěrů.

18. Soud považoval za vhodné nejprve stručně rekapitulovat skutečnosti podstatné pro nyní posuzovanou věc. Ze správního spisu bylo zdejším soudem zjištěno, že prvostupňové rozhodnutí bylo doručeno zmocněnkyni žalobce. Vzhledem k tomu, že si zmocněnkyně žalobce písemnost nevyzvedla, nastala ke dni 15. 2. 2016 fikce doručení této písemnosti a dne 17. 2. 2016 byla vložena do schránky. Od data doručení písemnosti, tj. od data 15.2.2016, poté běžela zákonná lhůta pro podání odvolání, která uplynula dne 1.3.2016. Tyto skutečnosti nejsou ani mezi stranami sporné.

19. Dne 2. 5. 2016 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno blanketní odvolání, jež bylo i žalobcem podepsáno. Odvolání bylo doručováno jako obyčejná zásilka, a to v obálce, na níž byla vylepena poštovní známka v nominální hodnotě 13,- Kč. Známkou byla označena razítkem pobočky ČP 600 10 DEPO Brno 71 s datem 29. 2. 2016.

20. Zmocněnkyni žalobce udělila substituční plnou moc Mgr. V. Ř., která také dne 8.3.2017 osobně převzala výzvu k odstranění vad odvolání. Dne 13.3.2017 pak bylo

správnímú orgánu I. stupně doručeno doplnění odvolání, s konkrétní odvolací argumentací.

21. Písemnost došla s dvoutříměsíčním zpožděním, a tudíž nabyl správní orgán podezření, že s ní bylo manipulováno. Proto byla České poště podána stížnost za účelem prošetření doručování předmětné písemnosti. Česká pošta především sdělila, že se jedná o zásilku, která není jednotlivě evidovaná, a proto nelze den jejího podání či dodání potvrdit. Zásilka je opatřena poštovní známkou s otiskem denního razítka specializované dodací pošty Depo Brno 71 s datem 29.2.2016 s časovým údajem 21 hod. Dodání zásilek adresovaných správnímu orgánu I. stupně probíhá prostřednictvím poštovní příhrádky pošty Brno 2, zásilky došlé k dodání jsou pak zpracovány každý pracovní den, a to bezesbytkově. U žalobcem využitě služby Česká pošta negarantuje závaznou dobu dodání, nicméně více než 90% podaných obyčejných listovních zásilek je dodáno první pracovní den následující po dni, ve kterém bylo učiněno poštovní podání. Doba dopravy předmětné zásilky je nestandardní. Zásilka je opatřena poštovní známkou s motivem Tomáše Bati s nominální hodnotou 13 Kč. Emise této známky byla 16.3.2016 a její distribuce probíhala od 10.3.2016, před tímto datem nebylo možné oficiálně uvedenou známku zakoupit, neboť pošta provádí prodej známek nejdříve v den jejich emise. Denní razítko pak má zřejmě rozlišovací značku 5, přičemž toto razítko je přiděleno pracovišti hromadného podání Depa Brno 71. U provozovny Depo Brno 71 se podávají pouze zásilky smluvních hromadných podavatelů. Podání zásilek je prováděno svozy. Depo Brno 71 pak jednotlivé zásilky od veřejnosti nepřijímá. Závěrem je uvedeno, že případ byl prošetřen oddělením provozní inspekce a z jejich závěrů vyplývá, že s největší pravděpodobností muselo dojít k antidatování denního razítka pracovníkem Depa Brno 71, který měl přístup k dennímu razítku.

22. Soud provedl při jednání dokazování odborným vyjádřením. V části popisné je mj. uvedeno: „*Poštovní úřad DEPO BRNO 71, 600 00 není klasickým podacím poštovním úřadem, ale zpracovává poštovní zásilky takzvaného hromadného podání (firmy, úřady atd.) a poštovní zásilky z poštovních schránek. Zásilky z poštovních schránek jsou ovšem oráženy poštovním razítkem jiného provedení – určeným pro strojové zpracování. Pouze zásilky tzv. hromadného podání jsou oráženy razítkem, které bylo použito na zkoumané poštovní zásilce. Hromadné podání se týká pouze organizací, které podávají zásilky ve velkém množství a mezi těmito zásilkami se prakticky nemohou vyskytovat podání individuálních podavatelů (...). Přitom poštovní úřad DEPO BRNO 71 neprovádí příjem poštovních zásilek od individuálních podavatelů, neprovádí frankování poštovních zásilek poštovními známkami, ani tyto známky neprodává veřejnosti. Hromadní podavatelé buď frankují poštovní zásilky poštovními známkami, které odebírají z některého poštovního úřadu, nebo využívají frankování pomocí frankovacího stroje nebo frankování provádí podací pošta. (...) v sousedství (stejná budova) poštovního úřadu DEPO BRNO 71 se nachází poštovní úřad Brno 8, 608 00 (...). Tento poštovní úřad je klasickým podacím poštovním úřadem určeným veřejnosti jako k podávání poštovních zásilek, tak i k prodeji poštovních cenin a doplňkového zboží – poštovních obálek. (...) Používaný systém poštovních razítek umožňuje změnu datových i časových údajů poměrně jednoduše, pouze nastavením příslušných časových údajů na kolečku v příslušné poloze. (...) Nastavení údajů může provést jednoduše a rychle libovolný pracovník, která má poštovní razítko v držení. Tato manipulace je vratná, tj. po nastavení některého údaje a oražení poštovní*

zásilky lze opět nastavit údaj původní nebo jakýkoliv jiný. Přitom nelze popsanou manipulaci s razítkem – nastavení údajů, zpětně identifikovat a rozpoznat.“

23. S ohledem na výše uvedené shrnutí obsahu relevantní části správního spisu považuje soud v tomto řízení za nesporné, že prvostupňové rozhodnutí bylo žalobci doručeno fikcí dne 15. 2. 2016. Poslední den lhůty pro podání odvolání tedy nastal dne 1.3.2016. Na obálce, ve které bylo odvolání správnímu orgánu I. stupně doručeno, se nachází vylepená poštovní známka v nominální hodnotě 13,- Kč, označená otiskem poštovního razítka 600 10 DEPO Brno 71 s vyznačeným datem 29. 2. 2016. Odvolání bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno dne 2. 5. 2016, tj. 2 měsíce po datu vyznačeném na razítku podací pošty DEPO Brno 71. Odvolání žalobce by proto bylo včasné pouze tehdy, pokud by bylo možné považovat datum na otisku poštovního razítka pobočky DEPO Brno 71 za skutečné datum podání odvolání. Žalovaný dospěl na základě vyjádření ČP a výsledků odborného vyjádření k závěru, že razítko s nápisem DEPO Brno 71 s datací 29.2.2016 neprokazuje okamžik předání odvolání k poštovní přepravě, a to především s ohledem na vylepenou poštovní známku v nominální hodnotě 13,- Kč s motivem Tomáše Bati, která byla oficiálně v prodeji až ke dni 16.3.2016, tj. po uplynutí lhůty pro podání odvolání. Žalovaný současně vyjádřil domněnku, že poštovní razítko pobočky DEPO Brno 71 bylo pravděpodobně antidatováno. Z hlediska podání odvolání k poštovní přepravě proto bylo průkazné toliko datum oficiálního vydání vylepené poštovní známky v nominální hodnotě 13,- Kč.

24. V posuzovaném případě je tedy třeba především posoudit, zda žalovaný postupoval zákonně, zamítl-li odvolání žalobce pro opožděnost. Podle žalobce žalovaný nesprávně posoudil, kterého dne podal odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí. Této námitce však nelze přisvědčit.

25. Podle ustanovení § 37 odst. 4 správního řádu je podání *možno učinit v písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem. Za podmínky, že je podání do 5 dnů potvrzeno, popřípadě doplněno způsobem uvedeným ve větě první, je možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití uznávaného elektronického podpisu.*

26. Podle ustanovení 83 odst. 1 správního řádu *odvolací lhůta činí 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak. Odvolání lze podat teprve poté, co bylo rozhodnutí vydáno. Bylo-li odvolání podáno před oznámením rozhodnutí odvolateli, platí, že bylo podáno v první den odvolací lhůty.*

27. Podle ustanovení § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu platí, že pokud je provedení určitého úkonu v řízení vázáno na lhůtu, *případně-li konec lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší příští pracovní den; to neplatí, jde-li o lhůtu určenou podle hodin.*

28. Pro počítání lhůt pro provedení úkonu správní řád v ustanovení § 40 odst. 1 písm. d) stanoví, že lhůta je zachována, *je-li posledního dne lhůty učiněno podání u věcně a místně příslušného správního orgánu anebo je-li v tento den podána poštovní zásilka adresovaná tomuto správnímu orgánu, která obsahuje podání, držiteli poštovní licence nebo zvláštní*

poštovní licence anebo osobě, která má obdobné postavení v jiném státě; nemůže-li účastník z vážných důvodů učinit podání u věcně a místně příslušného správního orgánu, je lhůta zachována, jestliže je posledního dne lhůty učiněno podání u správního orgánu vyššího stupně; tento správní orgán podání bezodkladně postoupí věcně a místně příslušnému správnímu orgánu.

29. Podle ustanovení § 40 odst. 2 správního řádu se v pochybnostech *lhůta považuje za zachovanou, dokud se neprokáže opak.*

30. Ustanovení § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu tedy stanoví, ke kterému okamžiku je podání vůči správnímu orgánu účinné. V případě podání odevzdaného k poštovní přepravě musí být pro zachování lhůty současně splněny dvě podmínky – podání musí být dáno na poštu ve lhůtě a adresováno příslušnému správnímu orgánu. Jestliže jsou splněny obě tyto podmínky, nezáleží na tom, kdy podání došlo tomuto správnímu orgánu, a dokonce, zda mu vůbec došlo (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25.08.2011, č.j. 7 As 87/2011-66). Podání je tak možno považovat za včas učiněné jen tehdy, bylo-li žalobcem, kterého v tomto směru tíží břemeno tvrzení a břemeno důkazní, jednoznačným způsobem prokázáno, že podání bylo dáno na poštu ve lhůtě a bylo adresováno příslušnému správnímu orgánu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16.07.2009, sp. zn. 9 As 31/2009).

31. Nejvyšší správní soud se již zabýval důkazním standardem v situacích, kdy vzniklo určité podezření na manipulaci s poštovním razítkem, např. vznikla-li neobvykle dlouhá prodleva mezi datem podání zásilky a jeho zpracováním (srov. rozsudky ze dne 10.09.2015, č.j. 4 As 164/2015-39, ze dne 13.07.2016, č.j. 1 As 103/2016-40, či ze dne 26.01.2017, č.j. 9 As 99/2016-40). Z této judikatury vyplývá, že závěr o opožděnosti určitého podání lze učinit pouze tehdy, je-li to jednoznačně prokázáno. Poštovní razítko je razítkem svou povahou úředním, a tudíž je nutné vycházet ze správnosti data uvedeného na tomto razítku, avšak pouze do té doby, neprokáže-li se opak. K tomu nepostačí, že ve věci nastaly určité zvláštnosti či neobvyklosti. Byť se citované rozsudky věcně netýkaly podání odvolání, nýbrž žalob a kasačních stížností, nevidí soud žádný důvod, proč by tyto obecné závěry nebylo možné použít rovněž na posuzovanou věc (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 02.08.2018, č.j. 9 As 193/2018-33).

32. Je tedy nutné posoudit, zda datum uvedené na otisku poštovního razítka s nápisem DEPO Brno 71 (29.2.2016) je skutečným datem podání odvolání na předmětné pobočce České pošty, respektive zda zjištění učiněná v průběhu správního řízení představují spolehlivý podklad pro závěr žalovaného, že tento otisk poštovního razítka neprokazuje okamžik podání odvolání k poštovní přepravě, a nelze k němu přihlížet, neboť jeho správnost byla zpochybněna mj. především datem formálního uvedení vylepené poštovní známky na trh.

33. Žalobce tvrdil, že odvolání podal dne 29. 2. 2016 obyčejnou zásilkou na pobočce pošty DEPO Brno 71. Tuto skutečnost měla prokazovat obálka nesoucí razítko ČP s vyznačeným datem podání 29. 2. 2016, jejíž pravost podle žalobce nebyla ze strany žalovaného ničím zpochybněna. Soud však s touto argumentací žalobce nesouhlasí a

prisvědčil závěru žalovaného, že odeslání předmětného podání již dne 29. 2. 2016, resp. v zákonné lhůtě pro podání odvolání, prokázáno nebylo.

34. Jestliže žalobce namítl, že v případě pochybností, zda byla písemnost podána dne 29. 2. 2016, je nutno ve smyslu ustanovení § 40 odst. 2 správního řádu postupovat tak, jakoby podána byla (s odkazem na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 07.12.2005, č.j. 3 As 33/2005-80, a ze dne 13.07.2016, č.j. 1 As 103/2016-40), nemohl zdejší soud prisvědčit ani tomuto názoru, neboť vychází z kusé a nepřesné interpretace uvedených rozsudků. Nejvyšší správní soud totiž opakovaně vyslovil, že žalobu lze odmítnout (resp. zamítnout podané odvolání pro opožděnost), jsou-li dány skutkové důvody k takovému rozhodnutí, tj. jestliže je jisté, že nastaly skutečnosti rozhodné pro právní závěr o opožděnosti žaloby (v tomto případě podání). Rovněž ale konstatoval, že skutková tvrzení žalobce, která by měla vyvrátit jako nesprávný závěr soudu (resp. správního orgánu) o opožděnosti podání, by měla být možná a pravděpodobně pravdivá (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26.03.2008, č.j. 2 Azs 71/2006-82). V nyní projednávané věci však žalobce taková tvrzení nepředložil.

35. Soud samozřejmě nezastírá, že podání odvolání prostřednictvím obyčejné listovní zásilky je nepochybně běžnou situací, která není zákonem nikterak zakázána. Nelze však souhlasit se žalobcem, že *„správní orgány jsou povinny vycházet z otisku denního razítka České pošty, s. p., jehož platnost byla v tomto řízení prokázána, nikoliv z poštovní známky“*. Je třeba zdůraznit, že odvolání je plně v dispozici odvolatele a je pouze na něm, aby střežil svá práva a volil ten nejjistější a nejbezpečnější způsob doručení takto důležitého procesního úkonu, o kterém nevystanou jakékoliv pochybnosti ve vztahu ke způsobu jeho doručení. Žalobci je dozajista známo, že existuje možnost podání poštovní zásilky v režimu doporučené zásilky, který je spojen s držením dokladu uvádějícím podací číslo, konkrétního adresáta, jakož i možnost zpětně dohledat doručovací trasu zásilky a její osud. Pokud žalobce zvolil doručování pro něj významné písemnosti (odvolání) formou obyčejné listovní zásilky, dostal sám sebe do důkazní nouze ve věci prokazování data podání, které je klíčové. Pouhá skutečnost, že se ve správním spise nachází obálka s otiskem denního razítka pošty s vyznačeným datem 29.2.2016, jehož pravost nebyla zpochybněna, totiž neprokazuje, že byla zásilka skutečně podána v zákonem stanovené lhůtě, neboť žalovaný nashromáždil důkazy vyvracející relevantnost data vyznačeného na otisku razítka na obálce podaného odvolání.

36. Jen na základě sdělení České pošty stran otisku denního poštovního razítka nebylo možné s jistotou prokázat, že podání nebylo předáno k poštovní přepravě včas. Česká pošta připustila, že doba dopravy zásilky je nestandardní. S ohledem na proces zpracování obyčejných zásilek, jakožto nezapsaných a nesledovaných zásilek rovněž není schopna prokázat okolnosti podání a určit dobu, jakou se v přepravní síti ČP pohybovala před jejím dodáním. Nicméně vyjádření ČP spolu s vypracovaným odborným vyjádřením zcela odlišuje případ žalobce od věcí řešených ve výše zmíněných rozsudcích Nejvyššího správního soudu, kde byl s ohledem na pochybnosti při doručování obyčejných listovních zásilek upřednostněn přístup k právní ochraně (ČP, nedokázala vzniklé nepravidelnosti či nesrovnalosti při doručování obyčejné zásilky jednoznačně vysvětlit a nebyla schopna prokázat okolnosti podání). Soud tedy přezkoumal, zda si žalovaný pro své závěry o opožděnosti podaného odvolání opatřil takovou sadu (byť nepřímých) důkazů. Dle názoru

soudu z podkladů rozhodnutí žalovaného doplněného soudem provedeným důkazem vyplývá závěr o opožděnosti odvolání. Žalovanému jako důkaz prokazující opožděnost odvolání svědčilo vyjádření ČP v části týkající se distribuce poštovní známky v nominální hodnotě 13,- Kč s motivem Tomáše Bati, podání písemnosti na pobočce ČP zpracovávající výhradně hromadná podání, přičemž způsob jejího fungování je popsán i v odborném vyjádření z oboru kriminalistiky. Soud zde nemohl přisvědčit námitce žalobce, že nemohl vyjít z odborného vyjádření, neboť se to týkalo jiné věci. Soud totiž v rámci odborného vyjádření vyšel z fungování provozovny DEPO Brno 71.

37. Žalobce sice tvrdil odeslání zásilky již dne 29.2.2016, avšak obálku, v níž bylo podané odvolání doručeno správnímu orgánu I. stupně, opatřil poštovní známkou v nominální hodnotě 13,- Kč s motivem Tomáše Bati, jež byla dle sdělení ČP a v oběhu až od 16.3.2016. Soud považuje za krajně nepravděpodobné, že by se žalobce k poštovní známce s motivem Tomáše Bati dostal standardním způsobem již před datem jejího oficiálního uvedení do oběhu. Možnost zcizení poštovní známky zaměstnancem ČP či nesprávný postup zaměstnance ČP je zcela nepravděpodobná a nadto nepodložená verze skutkového děje, která je rovněž pouze stěží představitelná, neboť k takovému „pochybení“ zaměstnance ČP ani neexistoval žádný rozumný důvod. Vzhledem k přísné evidenci cenin ve formě poštovních známek je přitom značně pochybné, že by se pracovník ČP mohl bez dalšího k poštovní známce s motivem Tomáše Bati před datem 16.3.2016 dostat a tuto již dne 29.2.2016 použít. V posuzované věci byly zohledněny i další okolnosti, které zpochybňují tvrzení žalobce o podání zásilky již dne 29. 2. 2016. Především se jednalo o pracovní náplň poštovní provozovny DEPO Brno 71, která dle podacího razítka měla předmětnou zásilku odesílat. Jak z vyjádření ČP, tak i ze závěrů odborného vyjádření, vyplývá, že tato pobočka ČP není klasickou pobočkou ČP. Běžně nezpracovává na podání obyčejné listovní zásilky, nýbrž hromadná podání. Do poštovního provozu se tudíž posuzovaná zásilka musela dostat pravděpodobně nestandardním způsobem, a to sice prostřednictvím provozovny DEPO Brno 71. S největší pravděpodobností se tak stalo oražením poštovním razítkem s pozměněnými údaji v rámci jejího vložení do hromadné podávky. Další skutečností zpochybňující tvrzení žalobce o včasnosti jeho podání je i neobyčejně dlouhá doručovací doba zásilky, kdy tato měla být údajně odeslána dne 29. 2. 2016, avšak správnímu orgánu I. stupně byla doručena až po dvou měsících dne 2.5.2016.

38. V posuzovaném případě byla tedy na obálku podaného odvolání vylepena poštovní známka ještě před datem jejího oficiálního vydání a rovněž bylo použito poštovní razítko provozovny ČP, jež běžně uvedenou službu individuálních podavatelům neposkytuje a byla i shledána nepoměrně dlouhá doba od data poštovního razítka do data skutečného doručení zásilky správnímu orgánu I. stupně. Tyto skutečnosti prakticky vylučují možnost podání odvolání v tvrzené datum, tj. 29. 2. 2016. Byla-li správnost otisku razítka pošty DEPO Brno 71 těmito skutečnostmi relevantně a účinně popřena, nelze vycházet ze správnosti data uvedeného na poštovním razítku vyznačeném na obálce, v níž bylo odvolání odesláno. S ohledem na zjištěné skutečnosti je naopak zřejmé, že k odeslání odvolání mohlo dojít nejdříve ke dni 16.3.2016, tj. ke dni oficiálního zahájení prodeje poštovní známky s motivem Tomáše Bati. Jak však soud zmínil již výše, lhůta k podání odvolání v případě žalobce uplynula již 29. 2. 2016. Pokud tedy bylo odvolání ze strany žalobce učiněno prostřednictvím jeho předání ČP po tomto datu, jednalo se o odvolání opožděné, jak správně vyhodnotil žalovaný.

39. Žalobcovy výtky stran pochybení zaměstnanců ČP přitom zůstaly v pouhé obecné rovině. Žalobce nepředložil žádný důkazní prostředek, který by správnost data uvedeného na poštovním razítku ČP podporoval. Jakkoliv zákon umožňuje způsob doručování zvolený žalobcem (obyčejná poštovní zásilka), je třeba si uvědomit, že právě touto volbou způsobu doručování se sám vystavil riziku důkazní tísně, když zásilku neodeslal např. doporučeně. Výše specifikované okolnosti představovaly dle mínění soudu dostatečně zjištěný skutkový základ pro závěr žalovaného o opožděnosti podaného odvolání.

40. Žalovaný proto správně uzavřel, že žalobce podal odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí opožděně. Tomuto závěru nasvědčuje i soudem provedené odborné vyjádření znalce. Provedené dokazování je nutno považovat za dostačující, neboť žalobci se nepodařilo žádný věrohodně zpochybnit. V řízení tak neexistovaly žádné pochybnosti, které by značily nutnost uznat podané odvolání za včasné ve smyslu ustanovení § 40 odst. 2 správního řádu.

41. Další námitka směřovala proti nesouhlasu žalobce a jeho právního zástupce se zveřejňováním osobních údajů žalobce a jeho právního zástupce na webu Nejvyššího správního soudu s návrhem na naprostou anonymizaci rozhodnutí ve věci. Soud k věci uvádí, že tato námitka již byla předmětem posouzení Nejvyššího správního soudu. Nejvyšší správní soud k tomu ve svém usnesení č.j. Nao 118/2017-145 ze dne 30.3.2017 uvedl: „Pro úplnost k požadavku Mgr. Václava Voříška, aby z důvodu ochrany osobních údajů nebyly ve zveřejňované verzi rozhodnutí Nejvyššího správního soudu uvedeny jméno, příjmení, adresa sídla či pobytu, ani iniciály žalobce a jeho zástupce, Nejvyšší správní soud sděluje, že zveřejňování a anonymizace rozhodnutí zdejšího soudu se řídí § 39 Směrnice č. 9/2011, Kancelářský a spisový řád Nejvyššího správního soudu, účinné od 1. 1. 2012. Podle odst. 1 písm. a) citovaného ustanovení anonymizaci podléhá u fyzických osob jméno, příjmení, bydliště, datum narození, rodné číslo, citlivé údaje podle zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, jakož i veškeré další údaje, podle nichž by bylo fyzickou osobu možno identifikovat. Z uvedeného plyne, že jméno ani adresa žalobce nejsou v anonymizované verzi rozhodnutí zveřejňovány. Iniciály žalobce nejsou podle zdejšího soudu v daném případě údajem, podle kterého by bylo možné žalobce identifikovat, a proto není důvodu, aby nebyly zveřejněny. Ve vztahu ke zveřejnění údajů o advokátovi lze odkázat na odst. 3 citovaného ustanovení, podle kterého anonymizaci zejména nepodléhají:

- b) údaje o právnických osobách soukromého nebo veřejného práva; jména a příjmení členů jejich statutárních orgánů (odstraní se pouze případné údaje soukromého charakteru vztahující se k těmto osobám),
- d) jména a příjmení zástupců účastníků řízení a zástupců osob zúčastněných na řízení, vyjma jmen a příjmení zákonných zástupců a obecných zmocněnců,
- e) jména a příjmení advokátů, státních zástupců, notářů, soudních exekutorů, znalců, tlumočnicků a daňových poradců, nejsou-li účastníky řízení.

Jak již zdejší soud uvedl např. v rozsudku ze dne 31. 5. 2012, č. j. 9 Ans 5/2012 – 29 (jakkoliv se rozsudek týkal poskytování informací, argumenty v něm vyslovené lze přiměřeně použít také v této věci), jméno a příjmení advokáta jsou na základě zvláštního právního předpisu zapsána ve veřejně přístupném seznamu. Pokud jsou uvedena v

souvislosti s jeho působností, pro kterou byla do veřejně přístupného seznamu zapsána (zde v souvislosti s výkonem advokacie a zastupováním klienta před soudem), nejedná se bez dalšího o chráněné údaje, které by bylo nezbytné anonymizovat. Tím spíše takovým údajem nejsou iniciály advokáta a jeho sídlo, které je již ze své povahy údajem veřejným. S ohledem na výše uvedené dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že způsob, jakým zdejší soud standardně zveřejňuje anonymizované verze svých rozhodnutí, neporušuje ani v této věci právo na ochranu osobních údajů či soukromí žalobce anebo Mgr. Václava Voříška.“ Ze shora citového je zřejmé, že ani zveřejnění anonymizované verze rozhodnutí zdejšího soudu na webu Nejvyššího správního soudu neporušuje právo na ochranu osobních údajů či soukromí žalobce nebo jeho právního zástupce. Soud ani tuto námitku neshledal proto důvodnou.

VI.

Závěr a náklady řízení

42. Optikou shora učiněného náhledu je proto zřejmé, že postup žalovaného nevybočil z rámce zákonem stanovených právních hledisek. Skutkový stav věci byl tedy zjištěn v souladu s ustanovením § 3 správního řádu. Soud neshledal ve správním řízení žádná procesní pochybení, která by měla za následek nezákonnost rozhodnutí ve věci samé.

43. Soud tak neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Soud proto žalobu jako nedůvodnou podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

44. Výroky II. a III. o náhradě nákladů řízení jsou odůvodněny ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., když úspěšnému žalovanému nevznikly náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti a žalobce nebyl v řízení úspěšný, pročez nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Soud proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 10. ledna 2019

JUDr. Petr Polách, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
K. M.